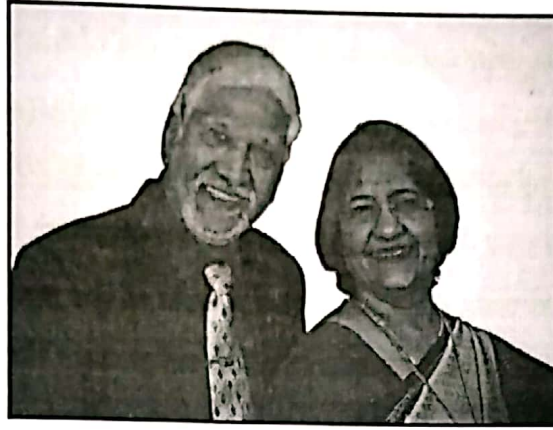

THE LIFE AND CONTRIBUTIONS OF VENERABLE VEDANAYAGA SASTRIAR TO CHRISTIAN CARNATIC MUSIC

- Dr. P. Martin Deva Prasath & Sastriar Mrs. Sarah Martin -

Vedanayaga Sastriar was born on the 7th day in the month of 'Purattasi' in 1774. His father was Devasagayam Pillai and his mother Gnanapoo Ammaal. In 1783, at the age of 9, in Pulliyangoodi School Tirunelveli District, Vedanayagan had a vision of the cross which lasted for 30 seconds in broad daylight. One day when Devasagayam Pillai met Vedanayagan's teacher to find out the progress of his son in studies, the frustrated teacher told him that it was difficult to handle Vedanayagam in school and said, "Even if 'Yemen' (the Hindu god of death) studied your 'magan' (your son) would not study". These words of the teacher proved false in the life of Vedanayagan because God decided that He would bestow on him the gifts of learning different languages, different ideologies and altogether made him a versatile man.

Meanwhile, Thulasi Maharaja who was then ruling Thanjavur was ailing and therefore committed Prince Serfoji under the guardianship and custody of Rev. Schwartz who was a German missionary from the Lutheran Church. Prince Serfoji came under the guardianship and protection of Rev. Fr. Frederick Schwartz. As the young prince and the young poet were raised together, a strong bond of friendship and brotherhood grew between them each day. Later Schwartz sent Vedanayagan to Tharangambadi to study theology, anatomy, astrology and sociology. This knowledge helped Vedanayaga Sastriar later in life in contributing to various Tamil literary genres. His first song was composed at the age of 15 and was sung at the New Jerusalem Church, Tharangambadi.

Vedanayaga Sastriar was initially a teacher and he wrote a few books namely, 'Gnana Kummi', 'Paramaneethi Puraanam', 'Kaallavithiyaasa Maalai', 'Gnana Siththa Paattu', 'Munnurai', 'Mei Arivu',

'Paraaparan Maalai', 'Gnana Vazhi', 'Vasthu Nirnayam', 'Arivaanantham' and 'Saithanyath Thiravukol'. These small books were immensely useful for both the teacher and student communities.

Those who were personally acquainted with the greatness of the works of Vedanayaga Sastriar could not but admire him. His works were noted and commended by people in India and abroad. His works were enjoyed by the Tamil scholars and by those who were not so well versed in the language; by theologians and by the laymen; by the educated and the uneducated; by the presbyters, bishops and common man; by the elite and the poor and by the people of the past and the present. Further his works were also honoured by the Tamil people of other religions. The people of Tamil Nadu, even today revere and cherish the works of Sastriar and so the church also honoured Sastriar with many titles.

Vedanayaga Sastriar started writing books at an early age of 19 years. History says that when he was just 34 years old he wrote 52 books and that too within a span of 14 years. Writing immense volumes of literary books with insightful thoughts and songs of sound theology at the age of 34 is not an average affair. We see that the Hand of God was with Sastriar and He bestowed on him infinite Grace to possess such an extraordinary talent to glorify His name. For this reason it would not be an overstatement to say that Sastriar was indeed a divine poet.

The members of the Reformed Church of Thanjavur had the privilege of living during the period of Sastriar and to directly enjoy his songs and hear his deep discourses. Hence they wanted to honour him and in the year 1808, they bestowed on him a great title, 'Devasironmani Mahaa Gnanakavi Chakravarthiyaar' (Divine Poet of Great Wisdom). This title document held 50 signatures of prominent personalities in the society and at that time Sastriar was only 34 years old.

Soon after Sastriar received his first title, the Reformed Church of Tranquebar came forward to honour him. They arranged a programme called "Sadur" (a combination of music, dance, singing and preaching) on 15th March 1808. In this "Sadur", a drama written by Vedanayaga Sastriar, 'Gnanathatcha Naadagam' (The Drama of the Omniscient Carpenter), was enacted for the first time. At that time the members of the Tranquebar Reformed Church bestowed on him the title, "Suvisedha Kaviraayar" (The Great Evangelical Poet). During this time they took him around the town in a palanquin with shouts of jubilation.

There was no doubt that Sastriar was honoured and praised by various churches in Tamil Nadu as he was bestowed with three grand titles namely, 'Vedastironmani Maahaa Gnana Kavi Chakravarthy', 'Suvishedha Kavirayar' and 'Gnana Deepa Kavirayar'.

After Vedanayaga Sastriar went back to Thanjavur within a span of four years, in the year 1815, he wrote a brilliant book entitled, "Paerinba Kaada" (Divine Love) which was dedicated in the year 1815 in Tiruchirappalli.

The ideologies and beliefs of Sastriar were unique in nature. This is one of the reasons why he was not known among the people of other faith. Since he was determined to sing only for Jesus Christ he was not known to people of diverse faith.

NMSI பொதுச் செயலரின் வாழ்த்துமடல்

கிறிஸ்துவுக்குள் அன்பானவர்களே NMSI - யின் சார்பாக வாழ்த்துகிறோம்!

Rev. PH. D. Henry Jeba Richard
General Secretary

கீர்த்தனைகள் நமது நாட்டின் தனி அடையாளம். மேற்கத்திய இசையில் நமக்கு பல பாடல்கள் வரங்களாக வந்தன. அவைகள், இறையியலைக் கல்வி அறிவற்ற எழுத்து அறிவற்ற, நமது நாட்டின் முதல்தலைமுறைக் கிறிஸ்தவர்களிடையே மிகுந்த விசுவாசத்தையும் கிறிஸ்தவர்கள் என்கின்ற உணர்வையும் விதைத்தன என்றால் அது மிகையாகாது. இவைகள் இன்னும் பூமாலைப் போல பாமாலைகளைக் (பா + மாலை = பாடல் மாலை) கடவுளுக்குப் படைத்தனர். இன்றளவும் நமது பாரம்பரிய முதன்மைத் திருச்சபைகளில் பாடப்படுகிறது. ஆனால்...

இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்ட நமது சமூகம் இயேசுவை தங்களுக்கான கடவுளாக உள்வாங்கி தங்களின் மொழி, கலாச்சாரம், பண்பாடு யாவற்றிலும் இயேசுவை உள்வாங்கினர். குறிப்பாக வழிபாடுகளில் நமது நாட்டின் பழமையான முறையாகிய கீர்த்தனைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். இவைகள் இன்னும் இயேசுவின் நற்செய்தியை வலுவாக எளிய மக்களிடம் கொண்டு செல்ல ஆரம்பித்தனர்.

இந்த கீர்த்தனைகள் இந்திய கிறிஸ்தவ இறையியலின் அடையாளங்களாக உருபெற்றுள்ளன. இவைகள் காலத்தால் அழியாதவைகள். திருமறை அனைவருக்கும் புரியும் வண்ணமாக நமது கலாச்சார சூழலில் நமது வார்த்தைகளில், நமது பண்பாட்டு இசைவடிவத்தில் நமது கடவுளை போற்ற இந்த கீர்த்தனைகள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

நாம் இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கீர்த்தனைகளை நமது வழிபாடுகளில் நம் விழாக்களில் பாடுகின்ற நிலையோடு நின்றுவிடாமல், அக்கீர்த்தனைகளுக்கே விழா எடுக்கும் "கீர்த்தனையின் மகிமை அறக்கட்டளை குழுவினருக்கு" என் வாழ்த்துகள்.

மேலும் இத்திருப்பணியில் NMSI கோயம்பத்தூர் ஏரியா செயலர் திரு. C. ஜான்சன் அவர்கள் பங்கு பெற்றிருப்பது NMSI - பங்களிப்புக்கு மேலும் வலுவேர்க்கின்றது. இதில் தங்களை முழுவதும் அர்ப்பணிப்புடன் இணைத்துள்ள அனைத்து திருப்பணியாளர்கள், கொடையாளர்கள், தன்னார்வலர்கள் என அனைவரையும் பாராட்டுகிறேன்.

தங்களின் முயற்சியானது கீர்த்தனைகள் வழியாக கடவுளின் மாட்சியினை இளைய தலைமுறையினருக்கு எடுத்து செல்லும் ஒரு சீரிய பணியாகும். மீண்டுமாக NMSI தலைவர் பேரருட்திரு. J. ஜார்ஜ் ஸ்டீபன், உபதலைவர்கள், பொருளாளர் அருட்திரு. D. சுவந்தர பாண்டியன், கோயம்பத்தூர் A.G.S. அருட்திரு. L. டேவிட் பர்னபாஸ் மற்றும் அனைத்து துணைப் பொதுச் செயலாளர்கள், மிஷனரிகள் சார்பாகவும் உங்களை வாழ்த்துகிறோம். மூவொரு கடவுளுக்கே மாட்சி உரித்தாகுக. ஆமென்.

அன்பாகி அரணாகி
உற்றாகி உறவாகி
உலகெல்லாம் நீயாகி
என் உள்ளில் வருவாய்

காற்றாகி தனலாகி
கருவிலே உருவாகி
தருவிலே தந்தவா
போற்றி போற்றி

தாயாகி சேயாகி
தந்தையாய் தமயனாய்
எமக்குள்ளே என்றென்றும்
உறைபவா போற்றி

ஊர்பேசும் உம் நாமம்
உய்த்துணரும் பரிணாமம்
தாழ்ந்தெம்மை தரணியில்
தலை நிமிரச் செய்தவா
போற்றி போற்றி

தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள், தங்கள் ஆன்மீக இயற்கை முறை வழியே பக்தி விர்த்தியடைந்து, நம்மைச் சிநேகித்து, நமக்காக தம்மைத் தியாகம் செய்த நாதனாகிய ஈஷா பெருமானை நமது தேசத்திற்கு அந்நியராகவல்ல, சொந்தமானவராகவே விளங்கச் செய்ய இக்கீத புத்தகம் அவர்களுக்கு சற்றாவது உதவும் உபகரணமாயிருக்க வேண்டுமென்பதே என் வாஞ்சை.

'Para
Thire
T
couk
work
theo
com
worl
toda
titles
was
volu
an a
Gra
ove
Sas
hir
Chi
pro
hor
pre
'Gr
At
Ka
pa'

1. தெய்வன்பின் வெள்ளமே, திருவருள் தோற்றமே
மெய்யம் மனதானந்தமே!
செய்ய நின்செம்பாதம் சேவிக்க இவ் வேளை
அய்யா, நின் அடி பணிந்தேன்.
2. மூர்க்ககுணம் கோபம் மோகம் சிற்றின்பமும்
மேற்கொள்ளும் நாச ஏக்கம்
தாக்கிடத் தடுமாறித் தயங்கிடும் வேளையில்,
தூக்கித்தற்காத்தருள்வாய்
3. சொந்தம் உனதல்லால் சோர வழி செல்ல
எந்தாய் துணிவேனோ யான்?
புந்திக்கமலமாம் பூமாலை கோர்த்து நின்
பொற்பாதம் பிடித்துக் கொள்வேன்.
4. பாவச் சேற்றில் பலவேளை பலமின்றித்
தேவே தவறிடினும்,
கூவி விளித்துந் தன் மார்போடணைத் தன்பாய்
யாவும் பொறுத்த நாதா!

- சுவாராயன் ஒருதாசன் (பெரியன்வ
கிறிஸ்துகுல ஆசிரம நிறுவனர்.

கீர்த்தகையில் கிறிஸ்தவ ஒழுக்கம்

அப்பப்பா! இந்த தலைமுறை....மன்னிக்க வேண்டும். சொல்லக்கூடாது என்றுதான் நினைத்தேன். ஆனால் முந்தைய தலைமுறையில் பிறந்து விட்டதால்தானோ என்னவோ, அடுத்த தலைமுறையைக் குறை சொல்லுவது நமக்கு எளிதாக வருகிறது. தலைமுறைகளின் குறைகளையும் நிறைகளையும் எடை போட்டுப்பார்த்துப் பட்டிமன்றம் நடத்துகிற நாட்களிலே நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இக்கால இளைஞர்களுக்கு நற்பண்புகள், நல்லொழுக்கங்கள் இவையெல்லாம் பிடிக்காத வார்த்தைகளாய் மாறிப்போய்விட்டது. சொல்லப்போனால் இவ்வாழ்க்கை முறைக்கு முந்தைய தலைமுறையையும் குற்றம் சொல்ல வேண்டிய ஒரு நிலையில்தான் நாம் இருக்கிறோம். குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே எது நல்லது, எது கெட்டது, எது தேவனுக்குப் பிரியமானது என்று சொல்லி வளர்க்க பெற்றோருக்கு நேரமில்லை. வீட்டில் பெரியவர்களும் இல்லை.

இத்தகைய சூழலில், வேதாகமம் நம்மிடத்தில் என்ன எதிர்பார்க்கிறது என்பதை கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகளில் தெளிவுற எடுத்துரைத்திருக்கின்றனர் அக்கால கவிஞர்கள். இவற்றை கிறிஸ்தவ ஒழுக்கம் என்ற தலைப்பின் கீழே தொகுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இத்தகைய கீர்த்தனைகளை இளைய தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லும் முயற்சியைத் தொடர்ந்து செய்து வருகின்ற கீர்த்தனையின் மகிமை அறக்கட்டளைக்கு பாராட்டுகளும் வாழ்த்துகளும் நன்றிகளும் எப்பொழுதுமே உண்டு.

ஒழுக்கம் என்பது எல்லாருக்குமே பொதுவானதுதானே! அதில் என்ன 'கிறிஸ்தவ ஒழுக்கம்' என்று நாம் நினைக்கலாம். ஆனால் கிறிஸ்துவை மையப்படுத்தி வாழுகின்ற நம் வாழ்க்கையில் காணப்படும் பல ஒழுக்கங்கள், விழுமியங்கள், கிறிஸ்துவை அறியாதவர்களுக்கு அனுபவிக்காதவர்களுக்கு, சற்றே விகற்பமாகத்தான் படும். எடுத்துக்காட்டாக 'சுயநலமின்மை' சுயநலமில்லாமல் வாழ முடியுமா? என்பது பெரிய கேள்விக்குறியாகத்தான் இருக்கிறது அவர்களுக்கு. இது போல இன்னும் பல... எனவேதான் கிறிஸ்தவ ஒழுக்கம் என்று அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது.

முதலாவதாக நமது கிறிஸ்தவ ஒழுங்குகளில் அடிப்படையானது வேத வாசிப்பும் ஜெபமும். நம்முடைய கிறிஸ்துவனான தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் நடந்து வர வேண்டிய விதத்தை மரியான் உபதேசியாரின்

புத்தியாய் நடந்து வாருங்கள் - திரு வசனப்

பூட்டைத் திறந்து பாருங்கள்

என்ற கீர்த்தனை அழகுற எடுத்து இயம்புகிறது. எப்படி புத்தியாய் நடக்க வேண்டுமாம்?

சத்தியத்தைப் பற்றிக் கொண்டு.

தன்னைச் சத்தி பண்ணிக்கொண்டு.

நித்தமும் ஜெபம், தருமம்.

நீதி செய்து பாடிக்கொண்டு

புத்தியாய் நடந்து வரவேண்டுமாம். வேத வாசிப்பும் ஜெபமும் நம்மைச் சத்திகரித்து கொண்டே இருக்கும்போது, தருமமும் நீதியும் செய்கிறவர்களாய், கர்த்தரைப் பாடித் துதிப்பவர்களாய் வாழ முடியும் என்பதையும் எடுத்துரைக்கின்றார். தொடர்ந்து வருகின்ற சரணங்கள், ஆருடைய பிள்ளைகள் நீங்கள்? என்று கேள்வி கேட்டு, நம்மை அர்ப்பணிக்க வைப்பதோடு ஆவினை அடக்காதீருங்கள் என்று நம்மை பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழி நடத்துதலுக்கு உட்படுத்தி. இயேசு கிறிஸ்துவின் சிந்தையைத் தரித்துக்கொண்டு வாழும்படியாய் நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறது.

அடுத்த கீர்த்தனை, இயேசுவின் சிந்தையைத் தரித்துக் கொள்ளும் முதல் படியாய், தாழ்மையை தரித்துக் கொள்ள நம்மை ஏவுகிறது.

தரி - தாழ்மையே தெரிந்து - வெறு

தாட்டிகமதை உரிந்து

என்ற பாடலில் யோ. பால்மர் அவர்கள், அகந்தையை உரிந்து தாழ்மையை தரி என்று நமக்கு அறிவுறுத்துவதோடு ஏன் தாழ்மையைத் தரிக்க வேண்டும் என்பதையும்

மேட்டிமை யுடையோர் மீது தற்பரணார்

வெறுப்படைந் தகற்றுவார் உடனே - நல்ல

தாட்டிகமில்லாத தாழ்ந்த சிந்தையினோர்

தமக்கருள் புரிகுவர் திடனே

என்று வேத வசனத்தின் அடிப்படையில் விளக்குகிறார்.

ஆவிக்குரிய ஒழுங்குகளை வரிசைப்படுத்துவதோடல்லாமல், அனுதின வாழ்வில் உலகப்பிரகாரமான ஜீவியத்தில் நடந்து கொள்ள விதத்தையும் நகைச்சுவை உணர்வோடு வெளிப்படுத்துகிறது சாஸ்திரியாரின்

திரும்பிப் பாராதே - சோதோமைத்
திரும்பிப் பாராதே

என்ற பாடலின் வரிகள்

செல்வத்திலே மெத்தச் செருக்கு - நீ

செய்வதெல்லாம் முழுத் - திருக்கு,

பல் வழி நீரொட்டப் பெருக்கு - ஏன்

ஏன் பண்ணுகிறாய் இந்த முறுக்கு?

போன்ற வரிகள் நம்மைச் சிரிக்க வைத்தானும், சிந்திக்கவும் வைக்கிறது.

இதன் தொடர்ச்சியாக ஈசாக்கு பாக்கியநாதன் அவர்களின்

செய்ய வேண்டியதைச் சீக்கிரம்

செய், செய், செய், செய், செய்

என்ற கீர்த்தனை அனுதின வாழ்க்கையில் நாம்

அகற்றவேண்டிய காரியங்களை கீழ்க்கண்ட வரிகள் மூலம் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

அவ்வியம் பெருமை அகந்தையும் அகத்தமும்

அகற்றி நீ அனுதினமும்

என்று. இங்கு அவ்வியம் என்பது பொறாமை என்று

பொருள்படும். இவை மட்டுமல்ல, இவ்வாழ்வில் எதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் எனத்

தீயவற்றின் விளைவுகளையும் நற்காரியங்களின் நன்மைகளையும் கீழ்க்கண்டவாறு விவரித்துக்

காட்டி

மதிவாட, மனம்வாட, மயக்கங் கண் ணிறைந்தாட

மதுபான முண வேண்டுமோ? - அன்றித்

துதிபாடும் உலகோருன் புகழ்பாடி மகிழ்ந்தாடச்

சுத்த ஜலம் வேண்டுமோ

பகைதந்து, பழிதந்து, பரியாசந் தரு மது

பான முண வேண்டுமோ? அன்றித்

தகை கொண்ட கதியேற, அருளொடு புகழ்பெறத்

தண்ணீ ருண்ண வேண்டுமோ?

எது வேண்டும் சொல், நேசனே - உனக்
கெது வேண்டும், என் நேசனே?

என உளமுருகக் கேட்கின்றார் ஐ.ர.அர்னால்டு அவர்கள்.

இத்தகைய வாழ்வியல் விழுமியங்களை இயல்பாய் தொகுத்து, இசைக்கும் போதே
உள்ளீறங்கும் வகையில், இசையுடன் வழங்கியுள்ள கவிஞர் பெரு மக்களை நன்றியுடன்
நினைக்கிறோம். இவற்றை இசைக்க, யோசிக்க, நேசிக்க வாய்ப்பினை வழங்கிய இப்படிப்பட்ட
கீர்த்தனைப் பெரு விழாக்களுக்கு நன்றி கூறுவதோடு, இறைமகன் இயேசுவின் நல்லாசி,
நற்பண்புகளால் நம்மனைவரையும் நிரப்பி, அவருக்கு சாட்சியாய் நிறுத்தப் பிரார்த்திப்போம்!

முனைவர். ஹேனா பிராங்கிளின்
(ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியர், கோயம்பத்தூர்)